Kantorovy trefunky.

Humoreska od Strupchického.

Tobiáš Hryzeníčko jmenoval se nově ustanovený kantor v dosti živém městečku Ichi. — Byla to první a také poslední iface.

Pan Hryzeníčko byl mladík asi 22letý, dosti příjemného zevnějšku, vždy dle nejnovější mody oděný co pravý švihák, jemuž ani krátkozrakosti, tudíž ani brejlí nechásalo. Bylť povahy divné; myslil, že nad něho není, hleděl všude vynikat, vše ostatní věkol zastínit, ba co více; chtěl býti galantní, roztomilý, nenucený, zábavný. Než bohužel; s hůry mu toho nebylo dáno, — a jak vypadá vynucená nenucenost! Směšné! — Chtěl-li žasem dámy bavit, vyprávěl hlouposti a bývá při tom rozrušený, tak že mnohou nemotornost vyvedl. Ve společnosti jej rádi vídali, — smáváli se jeho namáhání, a ubohý kantor myslil, že se smějou jeho zábavnému vypravování. Nejraději navštěvoval místnosti a zábavy, kde byla honorace města — což mu jakožto učiteli nebylo nemožno — a mimo to pan Hryzeníčko nebyl chudý.

Brzo po svém příchodu do Ic seznámil se s panem Doubravou, mladým, bohatým a vzdělaným to měšťanem, kterýž jej představil své sestře Emilii.

Při prvním pohlédnutí na Emilii umínil si pan Hryzeníčko pevně, že se do ní zamiluje, což také svědomitě vykonal, již proto, že to byla dívka opravdu stříhná. Umínil si tedy, že užije každé možné příležitosti, aby něčím neobyčejným zraky Emiliiny na se obrátil. Příležitost naskytla se brzy.

Výlet.

Bylo to na jaře a omladina ická uspořádala výlet do háje asi hodinu cesty vzdáleného.

Hned na cestě přidružil se pan Hryzeníčko k Emilii, kterouž provázela přítelkyně její Anna, dcera páně lesníkova.

Několik kroků před nimi šel pan lesník s panem Doubravou.

Došli na kopec; Emilie se obrátila.

"Krásná to krajina," pravila, "viďte, pane Hryzeníčko, že se i vám líbí?"

"O výborně — nevýslovně — a což teprvé za světla večerního! Onehdy jdu večer z hospody domů; obloha byla plna hvězd, ticho, jasno, měsíc svítil jako kuří oko —"

"Rybí oko" — opravila Emilie.

"Je pravda, slečno, já se zmýlil — obdivuji se tedy kráse jarní noci, nos mne brněl zimou, tma byla jako v pytli — tu mi ujede bota, já sebou praštím — —"

"Ale vždyť bylo jasno!" namítala Anna.

"Je pravda, já se zmýlil. — Zajímavý omyl stal se mi jednou v Praze v Židech. Chci právě židovi říci "taškáři!" on ale se zmýlí a řekne to mně. — To je omyl — co?"

"Ovšem — ale co jste dělal v Židech?"

"Já — to jest — ano já si tam chtěl koupit černou ředkev. Jíte, slečno, ráda černou ředkev?"

"Ne, pane" odvětila dívka s úsměvem.

"Můj strýc, co jsem u něho býval na prázdninách, je koželuh a ten míval výbornou černou ředkev; já se jí jednou tolik najedl, že — —"

Jadrný smích děvčat přetrhl další přednášku o ředkvi. — Kantor se začervenal a mlčel.

Pan lesník se obrátil k děvčatům a volal: "Jak pozoruji, výborně vás pan učitel vyráží?"

"Zajisté že výborně," dosvědčovaly obě. Kantor radostí zářil.

"Honíte rád?" tázal se ho pan lesník.

"O ano! Když jsem byl malý, honíval jsem strýčkova bagouna do stáda — a ještě onehdy honil jsem kocoura po pokoji; ta mrcha zvrhla mně kalamář na vestu."

Vše vypuklo v hlasitý smích. Pan lesník něco zabručel a pak se ptal: "Střílíte také?"

"Toť se ví!"

"A umíte?"

"K službám. Jednou střelil jsem na straku; seděla na hroudě."

"A trefil jste?"

"To si myslím! Straka sice utíkla, za to ale prostřelil jsem strýkovy nové nažíraceně kalhoty, kteréž na hřebíku visely, aby nechly."

Opět všeobecný chechtot.

Zatím dostali se všichni na místo výletu. Bavili se, chodili sem tam, poslouchali hudbu, až konečně přiblížili se k místu, kde omladina měla se těšit tělocvikem.

"Jsem jista, že pan Hryzeníčko ani tuto neostane pozadu," pravila Emilie.

"Radu hledět, až jsem tělocvik už poněkud zapomněl," přisvědčil oslovený a v duchu doložil: "Zapomněl jsem věcí, jichž jsem jaktěr neuměl. Však ostat pozadu, byla by hanba. Mazim!" I přiskočil hbitě k nářadí a přehoupl se statně — než ach — ó kroutí osudě! V témž okamžiku ozvalo se totiž praesknutí nohavic náležitě přetržených. Kantor zdřevěněl. Červenal se, a konečně zezelenal jako nejkrásnější "schweinfurtergrün".

Děvčata dala se do smíchu a odběhla do lesa.

Pan Hryzeníčko stál jako solný sloup. "Nyní jsem to vyvedl," myslil si; "co jim řeknu: — že mi praskla bota? Ne! Že mi praskla rukavice? To taky ne! Že jsem si slomil hůl? To teprv ne! Hrome, vždyť jsem ji nechal doma! Co tedy — tisíc láter!"

Pan lesník pozoroval rozpaky nešťastníkovy; pokročil tedy k němu a pravil:

"Tuším, pane, že jste si rozmáčkl hodinky."

"Na mou věru, hodinky to byly!" zvolal radostně pan Hryzeníčko a vytáhl z kapsy opravdu rozmačkané cylindrovky.

Pan lesník zavolal děvčata a ujišťoval, že to byly hodinky, které při rozmačknutí tak praskly.

"Ano slečno, hodinky — hodinky! Nelituju jich však, jen když jsem Vám mohl udělati něco pro radost."

A byl v skutku rád, že to tak dopadlo.

Vrátili se mezi výletníky a zastavili se u besídky, kde hudebníci hráli.

"Jste zajisté dobrý hudebník," pravila Anna.

"K službám, slečno, — umím výborně tlouci na turecký buben."

"Opravdu?"

"Zajisté!"

Bez rozmýšlení přistoupil k hudebníkům, když tito právě hráti počínali, chopil se paličky a počal kobylinu nemilosrdně natírat.

Školní mládež, kteráž nikde, tudíž ani zde nescházela, obstoupila besídku a hulákala do taktu: "Pan u-čitel bu-bnu-je!" — a brzy přistouplo k besídce i skupení podál stojících občanů.

Všickni dívali se na kantora.

Hryzeníčko třískal statně — z kobylliny se jen prášilo. Pohlédl šťasten u hře na Emilii — děvče na něho — zraky jejich se potkaly.

Kantor rozjařen rozpřáhl se ještě víc — než i kobylí trpělivost má své meze.

"Bum — bum bumbumbum!" — Prásk!

Kantor udeřil co mohl — kobylina kapitulovala — a paličkа utopila se v bubnu!

Všecko se smíchy takřka válelo. Hudebníci nemohli hráti dál a odsadili nástroje od pysků a ramen. Páni kluci hulákali a vyskakovali do výše, staří utírali si slze z očí, a vše se jen smálo o přetrž! A ubohý Hryzeníčko ten měl hryzení! Stál tu jako člověk zničený, ústa otevřená, vlasy zježené — hotové umučení.

"Chuďase, máš malér!" bručel lesník, a smilovav se nad ním odvedl jej procházkou do lesa.

"Nedělejte si z toho nic," těšil jej, "vždyť to byla kůže ze zadku."

"Ze zadku? Pane lesníku, ó toť jest pro mne útěcha! Děkuji, děkuji, — ze zadku!"

"Slyšte," pokračoval lesník, "ta kobyla, co jste její kůži po smrti proprašoval, byla jezdecká."

Kantor otevřel hubu: "Vy jste ji znával?"

"To ne — ale jezdečtí koně nosí sedla."

"Sedla," opakoval kantor a otevřel hubu ještě víc.

"Sedlo ale, jezdí-li se mnoho, propaří a prodře kůži koňovu — chápete?"

"Ahá; Uf! Já trefil na to propařené!"

"Nu a —"

"A paličkа spadla kobyle do žaludku."

"To ne — jen do bubna."

"Máte pravdu, do bubna" — A opět to byl pan lesník, kterýž výsledek pozorování svého o propařené kobyle společnosti přednesl a tak podruhé ubohému kantorovi s hrudy pomohl.

Přiblížil se večer, s ním návrat domů a zároveň notný mrak hrozící lijákem a bouří.

Nastoupili zpáteční pochod. Lesník s dcerou odešel krátší cestou k myslivně.

Pan Hryzeníčko šel s Emilií. Došli sotva do pří cesty k městu, an ta strašný liják s oblak se spustil a celou silnici notně zatopil, tak že strouby plné vody jako dva mocní proudové po obou stranách hučely.

Naši výletníci nešli sami; větší díl společnosti mimo houf kluků následoval je v patách.

Tu ozve se nedaleko pana Hryzeníčka hlas: "Pan učitel zabil buben!" a sbor odpovídá: "Zabil buben!" — Pan učitel zlostí hořel. "Nezdárná mládež musí být trestána," pravil si v duchu a hbitě skočil po klukovi, kterýž to byl prvně provolal. Však — kantor míní a t. d. pan kluk míní! Kluík čul dobře, co mu hrozí, a ještě hbitěji než kantor se hnal, uskočil. Kantor, nemoha se v běhu zastavit, vrazil hlavou do baby s perníkem a také ji šťastně srazil do strouhy až po kraj vodou naplněné. Ubohá baba potopila se i se stolkem svým, plným cukrovin, a v brzku plavalo po strouze dolů množství srdeček, koláčků, oplatků, věnečků, koníků, piškotů a p., jež hbitá mládež čile lovila, neopovrhujíc těmito nenadálými dárky, třeba byly v kalné vodě plovaly.

Pan Hryzeníčko celý zpitoměl, co zatím baba naříkala: "To je krásný pan učitel: trkne do starého člověka jako volek, že by sraził sv. Jana z podstavce!"

Konec komedie byl, že pan Hryzeníčko zaplatil perník, načež poručiv se své bohyni domů odešel. — Spal dobře. Zdálo se mu, že vypil celý ten potok i s cukroví...

Na honbě.

Panu lesníkovi se kantor zalíbil — měl z jeho nemotornosti pěknou zábavu.

Bylo v to měsíci srpnu pan lesník pozval kantora na honbu na divoké kachny.

Kantor přišel a zastal pana lesníka společnost již pohromadě byla zde Emilie s bratrem.

Pánové vydali se tedy k nedalekému rybníku a dámy zůstaly doma, slíbivše dříve, že k večeru půjdou pánům naproti.

Sotva se byli tito k rybníku přiblížili, přišel posel a pan Doubrava musel okamžitě domů.

"Půjdeme tedy dva," pravil kantor. V tom však přišel hajný a pan lesník musel také hned odejít.

"Půjdu tedy sám," zvolal srdnatě kantor.

"Učiňte tak. Vezměte zde Hektora, jděte krajem okolo sítí, on vám kachny vyžene, a pak střílejte."

Takové dal ponaučení pan lesník kantorovi a odešel.

Leč milý Hektor, sotva že pohřešil pana lesníka, očmuchal nedůvěřivě kantora a — ubíral se po stopě za svým pravým pánem;

"I ty!" zvolá kantor. — "Nešť! půjdu sám; však já zastanu i sebe i Hektora; napřed si budu nadhánět a pak teprvé střílet."

Pan Hryzeníčko, umínil-li si něco, s provedením nikdy neotálel. Sedl si na zem, zul boty, postavil je k trní, svékl kalhoty, podvlékačky i kabát, vzal brašnu s municí přes ramena, dvojku do ruky a dal se na pochod do rybníka.

Uniforma páně Hryzeníčka byla trochu divná: měltě přes košili pouze vestu, pak brašnu a ručnici.

Kachen vylétalo dost, kantor střílel taktéž dost. Čím dále do vody šel, tím více kachen třepetalo se mu před nosem; bouchal, ale — nemusely být ještě zralé: nepadaly vzdor tomu, že dosti třásl — se zimou. Kachny pořád dál a pan kantor za nimi jako slepý.

Tu vyletí stará. Kantor si honem zamíří a — prásk! leží ve vodě a bahně — kachna? — i ne: on sám, zamazán, mokrý, brašnu vodou naplněnou, prach rozmokly — slovem: vše lazar než mjslivec.

Co zbývalo jiného, nežli jít domů! Obrátil se a šel s úmyslem, že se obleče a pujde do myslivny. Došel k trní, kde nechal šaty. — "O hrůzo! což pak se mi kalí zrak! — šatů zde nevidím!".....

(Pokračování.)

Humor.

Co jest u herce nejpotřebnější? — Nohy! Sice by nemohl vystoupit.

Nelidskost.

"Mazim pryč z města," stěžoval kmotr Nedopita. — "Proč pak," tázal se jej známý. — "Hostinští mne chtí připravit o život." — "Jak možná! Kterak pak?" "Nechtí mi dávat ani piva na dluh ani loně, to bych já musil žíznit a hladem pojíti."

Vyrovnání.

Věřitel: "Nu, jak s tou směnkou? Či snad musím celý obnos u Vás stratit?" — Dlužník: "Jste spokojen s polovicí?" — Věřitel: "Chcetli se vyrovnat, jsem spokojen." — Dlužník: "Dobrá, dejte mi tedy kvitanci na polovici." — Věřitel: "A což druhou polovici." — Dlužník: "Na tu vám dám novou směnku."

Vyléčen.

Lékař ku kolegovi: "Pravil jste že Hrušku zimnice opustila?" — Kolega: "To právě ne; zimnice sice odešla, ale Hrušku vzala sebou."

Jednomu krejčímu stratily se po několik dní na procházce šátky z kapsy. Aby zloděje se dopátral, přišil jednoho dne cíp šátku v kapse. Sotva vyšel na procházku, ucítil škubnutí za šátek. Obrátil se rychle, v tom však vytnul mu zloděj facku pravě: "Proklatý darebáku: Já ti povím mít lidi za blázny."

Do okolí Wahoo.

J. Beránek

Český sedlář,

zhotovuje a prodává

Přístroje na koně, sedla, chomouty a vůbec všechnu práci sedlářskou.

Velký výběr bičů, kartáčů, hřebenů a t. d. na skladě.

Správky a všechna práce vůbec hotovi se rychle, levně i solidně. O přízeň krajanů svých žádá

(od 5) **J. Beránek.**

Válka! Válka!

U FUHRMANA,

VE WAHOO,

vypovězena válka všem vysokým cenám a všechno zboží prodává se nyní

LACINO.

Právě jsme obdrželi čerstvou a ohromně velikou zásobu

letního zboží,

kartouny, šotiše, bavlněné, vlněné i hedvábné látky na šaty, ženské klobouky atd.

vše v nejhojnějším výběru.

Též máme vždy největší zásobu

groceri, nádobí skleněného, porculánového i dřevěného, boty, střevíce klobouky a t. d. a t. d.

PAMATUJTE!

U nás naleznete vždy největší zásoby, nejhojnější výběr, nejlepší zboží a nejlacinější ceny.

T. Kilian, obchodvedoucí — **H. Fuhrman,** Wahoo Neb.

Nejlepší

Dříví a prkna,

jakož i všechny stavební potřeby, jakož i

dveře, okna, vápno, papír i chlupy do malty a t. d.

KOUPÍTE NEJLEVNĚJI U

Ant. Jansy

na 3. a Broadway ulici

VE WAHOO NEB.

(od 5.)

Český lékař!

Milým krajanům ve Wahoo a okolí

dovoluji si oznámiti, že jsem se právě usadil

VE WAHOO

a jsem ochoten posloužiti všem v případech nemocí jakékoliv. Maje zkušenost mnoholetou, a veden jsa snahou, býti vždy rodákům svým prospěšným, naději se, že nalezu přijmutí příznivého.

Písárna moje nalezá se v lékárně p. Beltzra. V úctě

Dr. J. FOLBRECHT.

(52-)

Aus Schwarzwälder Fichtennadeln gewonnen

Mnoho století známý výtečný prostředek proti

REMATISMU,

trhání v obličeji, bolestech údů, omrzlinám, dně, uhranutí, bolestem v kříži, bolestem v kyčli,

spáleninám,

odřeninám, ztuhlému krku, pohmožděninám, opařeninám,

čerstvým ranám a uříznutí,

Bolestem zubů,

otekltým prsoum, bolení hlavy,

bolestem v zádech,

rozpukaným rukoum,

bolestem v kloubech,

bolení uší,

a všem bolestem, které prostředek zevnitřní zapotřebí mají.

Tímto obdivuhodným olejem vyléčeno bylo od utrpení více lidí, než kterýmkoliv podobným **zevnitřním prostředkem** ve světě.

Od té doby co tento starý německý prostředek v Americe zaveden byl, docíleny ním obdivuhodné výsledky; případy rematismu, které po 30 roků vzdorovaly všem vnitřním i zevnitřním lékům, vyhojeny byly upotřebením jediné láhve **oleje sv. Jakuba.** Při **všech** bolestech má v pravdě elektrický účinek, neboť při jeho upotřebení cítí nemocný zřejmě, kterak bolesti ním se zapuzují, ba přímo z těla vytahují.

Nehody, spojené s bolestmi, přichází někdy v každé rodině a jest tedy povinností každého vždy míti prostředek po ruce, který nejen ihned ulevení bolestí způsobí, nýbrž i v krátké době úplně vyhojí. To dokáže

Olej sv. Jakuba.

—0:0—

Olej sv. Jakuba

jest právě tak účinlivý při nemocích **domácích zvířat,** jako koní, krav atd., kterým tyto podrobeny jsou: **Zácpa** a těžké **močení, kolika, rozštěp, puklinách a zahnívání,** hnití špárů u ovcí, škrkavek u prasat, **otekltým svalům** (Sweeney), **bradavicím, epizootě, odřeninám a rozmačkaninám, otevřeným ranám, ochromení, otekline kopyta, puchýřům, podebraninám, podebranému vemenu,** fistulím všeho druhu, boulím a škrábnutí, a t. d. a t. d.

Jedna lahev **oleje sv. Jakuba** stojí 50 centů, (pět lahví za **2** dol.) a jest v každé lékárně ku koupi a neb při objednávce za 5 dol. pošle se bezplatně do všech částí Spoj. Států.

Adresujte

A. Vogeler & Co.

Baltimore Md

Jediný sklad pro Ameriku.

Konsul H. Claussenius.

H. Claussenius & Co.

čís. 2. Jižní Clark u.

CHICAGO, ILLINOIS.

Depositní a úsporní banka; směnky do všech částí v **Rakousku a Německu. Výplaty** c. k. **poštovními úřady. Plnomocenství** zákonitě vystavená; **dědictví** levně se vymáhá; **cestovní pasy** se obstarávají; **přeplavní lístky** nejlepších společností parophavebních v cenách nejnižších.

C. k. rak.-uherský konsulát.

H. CLAUSSENIUS, konsul.

Sev. německý Lloyd

Pravidelná přímá

PAROPLAVBA

mezi

Bremen a New Yorkem

přes **Southampton**

po následujících obdivuhodných, elegantně zařízených poštovních parnících o 3000 tunach a 200 koňských sil:

"Herman"	"Bremen"
"America"	"Frankfurth"
"Werra"	"Hanover"
"Mosel"	"Hansa"
"Donau"	"Rhein"
"Neckar"	"Koln"
"Eder"	"Strasburg"
"Main"	"Hohenzollern"
"Hohenstaufen"	

Expediční dnové jsou ustanoveni:

Z Bremen každou neděli;
ze Southampton každé úterý;
z New Yorku každou sobotu;
na kterého dni vezmou sebou

POŠTU SPOJENÝCH STÁTŮ;

Parolodě této linie staví se v Southampton aby cestovatele do Anglie a Francouzska vystoupiti mohli.

Ceny převozní:

z Bremen do New Yorku:
1 Kajuta: horní salon $120.00 zlata,
dolní salon $72.00 "
Mezipalubí.....$30.00 v papírech.

z New Yorku do Bremen, Londýna, Havru a Southampton:
Kajuta: horní salon $100.00 zlata,
" dolní salon $60.000 "
Mezipalubí do Bremen a Havru:..... $30.00 v papírech.

Do **Bremen** a nazpět: když se obojí cesta najednou zaplatí:
1 Kajuta: horní salon $185.00 zlata,
" dolní salon $110.00 "
Mezipalubí..... $50.00 v papírech

Vše se stravou. Dítky od 1 do 10 roků polovici.

Po těchto lodích dopravují se psaní do všech částí střední Evropy, po nadpisem "per Bremen Steamer," a přijímají se na všech poštách v Soustátí.

Stranu přeplavů do BREMEN, HAMBURG, ANTVERP, AMSTERDAMU, ROTTERDAMU, SOUTHAMPTON, HALL A LONDÝNA, obraťte se na

OELRICHS & Comp.

NO. 2 BOWLING GREEN, New York

Jednatelé v Omaha:

August Weiss.

Caldwell Hamilton & Co.

Jednatelé pro Chicago:

CLAUSSENIUS & CO,

čís. 2. jižní Clark ulice.

Chicago & North Western

DRÁHA,

VELKÁ HLAVNÍ DRÁHA ZE ZÁPADU DO CHICAGO A NA VÝCHOD.

Jest nejstarší, nejkratší, nejpřímější, nejpohodlnější, a v každém ohledu nejlepší drahou. Jest největší železnodrážnou organisací ve Spoj. Státech. Společnost vlastní a operuje

2100 MIL KOLEJÍ.

JEDINÁ DRÁHA NA NÍŽ JEZDÍ

Pulmanovy saloni vozy

MEZI C. BLUFFS & CHICAGO.

Žádna jiná dráha nejezdí s Pulmanovými ani jakými jinými saloními vozy mezi řekou Missouri a Chicago.

Trať položena jest těžkými ocelovými kolejemi, které spočívají na štěrkové navážce a mosty jsou buď železné neb kamenné. Osobní vlaky zaopatřeny jsou všemi známými vynálezy, sloužícími k pohodlí neb bezpečnosti a jezdí rychleji než kterékoliv jiné vlaky na cele pevnině. Společnost rozšířila valně veškeré své cestovní prostředky a staví ve vlastních dílnách parovozy i osobní vozy dle potřeby, aby mohla vyhověti všem požadavkům. Vládnouc nevyrovnatelnými prostředky, může společnost zaručiti dokonale pohodlí všem.

ROZKOŠNÁ VYHLÍDKA

která se cestovatelům po této dráze všude skýta, poskytuje po celé cestě střídavé panorama řek, vrchů a krajin, jimž na krásu není v Americe rovno.

K JÍDLU STAVÍ SE

vlaky na příhodných místech a zdrží se vždy dosti dlouho, aby každý pohodlně jídla požíti mohl.

CESTOVATELE NA VÝCHOD nechť pamatují si, že jest to

NEJLEPŠÍ DRÁHA DO CHICAGO

a do všech míst východu. Cestovatelé po této dráze mohou vyvoliti si jednu z

PĚTI ROZDÍLNÝCH DRÁH

a použíti výhody

OSMI DENÍCH LINIÍ PALÁCOVÝCH VOZŮ Z CHICAGO DO

Philadelfie a New Yorku

a jiných měst východních.

Požadujte od jednatelů od nichž kupujete lístek po North Western dráze. Prohlédněte si lístky a neberte je nejsouli na tuto dráhu.

Dostanete je u všech jednatelů, kteří i vaše kufry zdarma vzíti musí po této dráze.

PRŮJEZDNÉ LÍSTKY po této dráze do všech míst na východě koupíte v pisárně Central tichomořské dráhy a v čís. 2. Montgomery ul. v San Francisco a u všech větších jednatelů dráhy Central Pacific a Union Pacific i všech drah západních.

New Yorská pisárna, čís. 415 Broadway. V Boston čís. 5 State ul. V Omaha 245 Farnham. V San Francisco 2 New Montgomery ul. V Chicago 62 Clark ul., pod Sherman housem; 75 Canal, roh Madison ul.; na nádraží na Kinzie ul., roh zápa. Kinzie a Canal ul.; v nádraží na Wells ul., roh Wells a Kinzie ul.

O podrobnější zprávy, které by jste snad od místních jednatelů obdržeti nemohli, pište na

MARVIN HUGHITT, Gen'l Mang'r — W. H. STENNETT, Gen'l Pass. Agt.

CHICAGO.

Příjezd a odjezd vlaků

V OMAHA.

Přijíždí		Odjíždí	
Poštovní *	10.40 več.	Poštovní *	5.00 zráno
Express	10.00 ráno	Express	4.00 odpo.

* Výjma neděli. | * Výjma neděli